

همین‌که موجود، ممکن‌الوجود باشد محدودیت ذاتی دارد

شماره پرسش: ۲۱۰۶۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۱۰/۷ ۰۷:۱۷:۵۸

متن پرسش

با سلام: در کتاب از برهان تا عرفان چنین ذکر شده: «واژه تشکیک در فلسفه جایی استفاده می شود که صفات وجود و یا خود وجود در ذات خود دارای شدت و ضعف باشد و شدت و ضعفش به جهت عامل خارجی نباشد.» حال این که در خصوص موجودات محدود گفته می شود محدود بودن آن ها نشان از معلولیت است، و در واقع «نقص» نشان از این است که یک عامل خارجی آن را محدود کرده است. پس ضعف و نقص نمی تواند به جهت عامل خارجی نباشد. این تناقض چگونه توجیه می شود؟
با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! نقص، نشانه‌ی معلولیت است و معلولیت، ذاتی هر ممکن‌الوجودی است و تنها واجب‌الوجود است که نه معلول است و نه محدود. در حالی‌که همین‌که موجود، ممکن‌الوجود باشد محدودیت ذاتی دارد پس نیاز نیست که محدودیت و معلولیت آن از خارج بر آن وارد شده باشد. موفق باشید